

Для виправлення ситуації у цій важливій справі фахівці Книжкової палати України надають видавцям консультативну допомогу, а також складають і надсилають листи з переліком помилок і рекомендаціями щодо правильного подання й розміщення окремих елементів вихідних відомостей у книгах і брошурах. Разом із листами надсилають також список основних правових і нормативних документів, які регламентують видавниче оформлення книжкових видань.

Для інформування видавців Книжкова палата України на своєму сайті створила рубрику "Видавцю" з переліками законодавчих (з посиланнями на повні тексти документів) та актуальних нормативних документів, якими мають послуговуватися суб'єкти видавничої справи, а також періодично проводить науково-практичні семінари, на яких розглядаються положення правових і нормативних документів щодо видавничої діяльності та оформлення видань.

Список використаної літератури

1. Про видавничу справу : Закон України від 5 червня 1997 р. № 318/97-ВР : станом на 21 трав. 2015 р. / Верховна Рада України. — Офіц. вид. — Київ : Парлам. вид-во, 2015. — 19 с. — (Серія "Закони України").
2. Про стандартизацію : Закон України від 05.06.2014 № 1315-VII // Відомості Верховної Ради України. — 2014. — № 31. — Ст.1058.
3. ДСТУ 3017:2015. Видання. Основні види. Терміни та визначення понять : — На заміну ДСТУ 3017-95 ; чинний від 2016-07-01. — Київ : УкрНДНЦ, 2016. — IV, 38 с. — (Інформація та документація).
4. ДСТУ 3582:2013. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила (ISO 4:1984, NEQ; ISO 832:1994, NEQ). — На заміну ДСТУ 3582-97; чинний від 2014-01-01. — Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. — III, 15 с. : іл. — (Інформація та документація).
5. ДСТУ 3814:2013. Видання. Міжнародна стандартна нумерація книг (ISO 2108:2005, NEQ). — На заміну ДСТУ 3814-98; чинний від 2014-01-01. — Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. — IV, 5 с. — (Інформація та документація).
6. ДСТУ 4861:2007. Видання. Вихідні відомості (ISO 8:1977, NEQ; ISO 1086:1991, NEQ; ISO 7275:1985, NEQ). — Вперше (зі скасуванням ГОСТ 7.4 – 86, ГОСТ ЭД 1 7.4-90); чинний від

2009-01-01. — Київ : Держспоживстандарт України, 2007. — IV, 45 с. : іл. — (Інформація та документація).

7. ДСТУ 7342:2013. Видавничі анотації. Правила складання та подання у виданнях. — Вперше; чинний від 2014-01-01. — Київ : Мінекономрозвитку України, 2013. — IV, 7 с. — (Інформація та документація).
8. ДСТУ ГОСТ 7.1:2006. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання (ГОСТ 7.1-2003, IDT). — Зі скасуванням ГОСТ 7.1-84, ГОСТ 7.16-79, ГОСТ 7.18-79, ГОСТ 7.34-81, ГОСТ 7.40-82; чинний від 2007-07-01. — Київ : Держспоживстандарт України, 2007. — III, III, 47 с. — (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи).
9. ДСТУ ГОСТ 7.80:2007. Бібліографічний запис. Заголовок. Загальні вимоги та правила складання (ГОСТ 7.80-2000, IDT). — Вперше; чинний від 2008-04-01. — Київ : Держспоживстандарт України, 2009. — III, III, 7 с. : табл. — (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи).
10. ДСТУ ГОСТ 7.84:2008. Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Видання. Обкладинки та палітурки. Загальні вимоги та правила оформлення (ГОСТ 7.84-2002, IDT). — Вперше; чинний від 2009-01-01. — Київ : Держспоживстандарт України, 2009. — III, III, 3 с. — (Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи).
11. Грищенко Ф. В. Документи міжнародних і європейських організацій стандартизації : стан, тенденції та перспективи : монографія / Ф. В. Грищенко; Держ. підприємство "Укр. н.-д. і навч. центр проблем стандартизації, сертифікації та якості". — Київ : Спринт-Сервіс, 2016. — 124 с. : іл.

Проанализировано состояние оформления книжных изданий субъектами издательского дела, определен перечень правовых и нормативных документов по издательскому делу и эффективность их применения в профессиональной деятельности издателей.

The state registration of the subjects of the book publishing industry publication, a list of legal and normative documents on publishing and efficiency of their application in professional activity Publishers

Надійшла до редакції 4 липня 2016 року

УДК 655.254.22:311.21

Зіновій Партико,
доктор філологічних наук,
професор
Інституту журналістики
та масової комунікації
Класичного приватного
університету

Володимир Бахрушин,
доктор фізико-математичних наук,
професор
Запорізького національного
технічного університету

Статистика помилок в авторських оригіналах

Проаналізовано понад 11 тис. помилок, які допустили автори в 55 авторських оригіналах (понятійних [наукових і навчальних], художніх і публіцистичних) і які виправили редактори. Метою дослідження було групування помилок, виявлених редакторами в авторських оригіналах, за відомими видами, з'ясування частот цих видів помилок, їхнє ранжирування, а також визначення величини відхилень кількості цих помилок у різних порціях текстів від середніх значень. Було застосовано такі прийоми та методи дослідження: аналіз (якісний і кількісний), класифікація, підрахунок (середніх величин та відхилень), порівняння (кількості помилок в оригіналах різних стилів). Одержані результати можуть бути використані: для удосконалення навчальних планів спеціальності "Видавничі справи та редагування"; під час конструювання систем редагування; для подальшого дослідження статистики помилок в авторських оригіналах; у практичній діяльності редактора.

Ключові слова: авторські оригінали, помилки, статистика, класифікація помилок.

Вступ. В едитології для досягнення низки цілей потрібно мати дані, причому надійні, щодо кількості помилок в авторських оригіналах. Проте таких даних у літературі як вітчизняній, так і зарубіжній практично немає (для по-

рівняння зазначимо, що статистику спотворень досліджено значно краще). Виходячи з викладеного, для дослідження було обрано тему, яка полягає у виявленні кількості помилок в авторських оригіналах, що належать до різних видів

літератури. Ці міркування й визначили *актуальність* запропонованої роботи.

Об'єктом дослідження було обрано понятійні (наукові та навчальні тексти з теорії редагування), художні й політематичні публіцистичні (газетні) авторські оригінали, які видавництва "Афіша", "Дике поле", "Світ", "Запорізька правда", "Запорізька січ", "Каховська зоря" і видавництво Класичного приватного університету готували для публікування (всього 55 оригіналів), в яких редактори виявили й опрацювали у процесі дослідження понад 11 тис. помилок.

Такий різновид помилок як спотворення, тобто відхилення в копії повідомлення від оригіналу, не розглядатимемо (дослідження статистики спотворень відомі й вивчені як у нашій країні, так і за кордоном непорівняно краще, ніж статистика помилок; див., наприклад, список літератури в огляді [14]).

Предметом дослідження були кількісні (статистичні) характеристики високочастотних та якісні характеристики малочастотних видів помилок.

Мета статті — виявлення частот помилок різних видів, що дало б змогу використовувати ці дані під час створення систем редагування, удосконалення навчальних планів підготовки студентів, підвищення ефективності їхнього навчання та розв'язання інших проблем практичної діяльності редакторів (наприклад, виявлення певних закономірностей побудови текстів). Для досягнення мети визначено такі *завдання*:

1) підготувати огляд літератури за темою публікації (проаналізувати наявні попередні дослідження, використані в них класифікації помилок, а також виявлені частоти помилок);

2) розробити методику й план проведення дослідження;

3) сформулювати генеральну сукупність масиву помилок для трьох основних видів текстів: понятійних, публіцистичних і художніх;

4) підрахувати кількість помилок різних видів (за прийнятою класифікацією) у відібраних оригіналах;

5) дослідити отримані кількісні характеристики високочастотних помилок за допомогою різноманітних методів статистичного аналізу, використавши відповідні функції електронних таблиць;

6) провести якісний аналіз низькочастотних помилок;

7) зробити висновки щодо можливості використання отриманих результатів у різних сферах видавничої справи.

Огляд літератури. Симптоматичним є те, що визначення помилки чи спотворення в галузевій енциклопедії [9] немає, хоча саме вони є основним об'єктом виправлень під час редагування та коректури.

Помилкою вважатимемо об'єктивне відхилення, яке є різницею між неправильним компонентом повідомлення та його нормативним (правильним) поданням [15, с. 93]. Інакше кажучи, помилка є доповненням правильного компонента (одиниці) повідомлення до неправильного (помилкового).

Об'єктивні відхилення виникають закономірно (наприклад, у 80—90% випадків) внаслідок наявності між автором (з одного боку) та редактором і реципієнтом (з другого) об'єктивних відмінностей у знанні норм і не залежать від місця, часу, ситуації та інших особливостей сприймання повідомлень. Суб'єктивні відхилення виникають у меншості (10—20%) випадків у редакторів і реципієнтів під впливом випадкових, суб'єктивних чинників. Тому суб'єктивні відхилення до помилок не зараховують.

Помилками не можна вважати компоненти (одиниці) повідомлення, що суперечать нормам, проте зумовлені специфічним контекстом, зокрема відображають індивідуальний смак автора, його особливу словотворчість тощо (наприклад: *теророманія*, *поцілункоспроможність*, *нарко-хіт-парад*, *бомжарії*).

Види помилок досліджено в низці публікацій [1—8, 10—13, 16—18]. Зокрема, у роботі [2] автор виокремлює види помилок, пов'язані з породженням тексту. Проте ця класифікація є винятково лінгвістичною (вона стосується утворення автором тексту, а не його відтворення у виданні), а тому не може бути застосована в теорії редагування.

Інший дослідник вирізняє такі види помилок [7]:

— макроструктурні й мікроструктурні (щоправда, не зазначає, між одиницями яких рівнів проходить межа між цими видами помилок);

— психологічні, логічні, змістово-структурні, жанрово-стильові, композиційні, фактичні, орфографічні, орфоепічні (зокрема акцентуаційні), пунктуаційні, причому в кожному виді — детально за конкретними нормами (такий поділ, хоча за тематичною суттю є правильним, проте не враховує низку видів помилок, наприклад, інформаційні, юридичні, видавничі, поліграфічні тощо).

У роботі [15] запропоновано кілька видів класифікацій помилок:

— помилки стосовно постулатів редагування (новинні, модальні, темпоральні, локальні й ситуативні, семіотичні, сприйнятєві, атенційні, копіювальні [спотворення], а також помилки стосовно банку інформації реципієнта);

— помилки стосовно тематики норм редагування (інформаційні, юридичні, етичні, естетичні, політичні, релігійні, композиційні, жанрові, рубрикаційні, логічні, лінгвістичні, психолінгвістичні, видавничі, поліграфічні, інші¹);

— видавничу фасетну тримірну класифікація помилок (рис. 1), яка містить, зокрема, класифікацію за компонентами видання, попередню тематичну класифікацію, а також за видами норм редагування.

Виходячи з важливості тематичної класифікації, як основну для проведення дослідження оберемо саме її, причому в повному обсязі — запропоновано в роботі [15]. Доповненням служитиме класифікація лінгвістичних помилок на детальніші їхні види, зокрема орфографічні, морфологічні, семантичні синтаксичні, пунктуаційні та стилістичні [3].

Що стосується статистики помилок, то, крім роботи [10], яку лише з певними обмовками можна віднести до теми дослідження, інших публікацій на цю тему виявлено не було. Пошук проведено по каталогах чотирьох бібліотек: Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського, Російської державної бібліотеки, Британської бібліотеки, Бібліотеки Конгресу США. Пошук проводився за таким пошуковим образом (наводимо лише англійський варіант):

(mistakes OR errors) AND [(author's copy OR manuscript OR original) OR text] AND statistics

За таким самим пошуковим образом проведено й пошук серед веб-сторінок Інтернету за допомогою пошукової системи Google (було проглянуто перших 150 сторінок, що становить приблизно 1,5 тис. посилань). Проте й у цьому разі віднайти результати аналогічних досліджень не вдалося.

Методи дослідження. Під час виконання поставлених завдань планувалося використовувати такі прийоми та методи:

1) класифікація помилок в авторських оригіналах на види;

2) аналіз помилок (якісний та кількісний);

3) підрахунок кількості помилок за видами у трьох видах текстів — понятійних, публіцистичних і художніх (визначення середніх значень кількості помилок у вибірках, а також величин відхилень від середніх значень);

4) порівняння статистики помилок у трьох видах текстів — понятійних, публіцистичних і художніх;

5) кількісний та якісний аналіз отриманої статистики помилок в авторських оригіналах.

¹ Маються на увазі специфічні помилки, наприклад, в інтернет-3МІ, радіо й телебаченні.

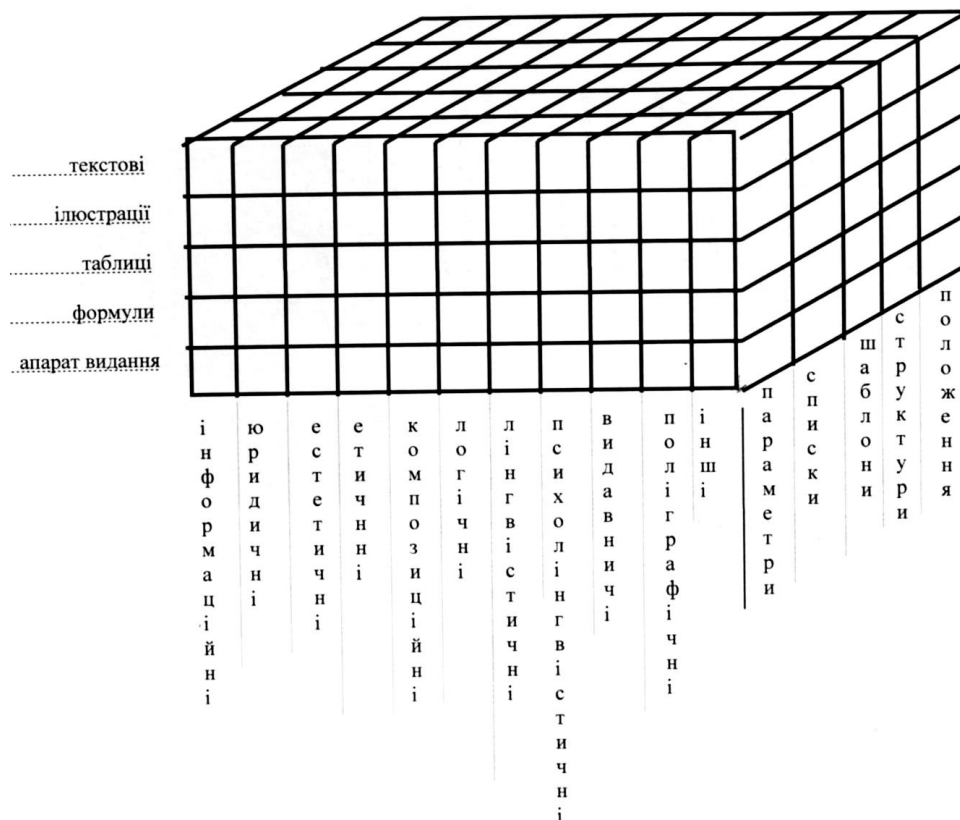

Рис. 1. Класифікація помилок

Опис вибірки. Генеральна сукупність складалася з текстів трьох основних стилів: понятійних, публіцистичних і художніх (відповідно, 14, 39 і 2, тобто в сумі 55 авторських оригіналів, або рукописів). Обсяг цієї сукупності становив 1545 сторінок (понятійні тексти — 1239, публіцистичні — 115 і художні — 191). Загальна кількість помилок у масиві становить 11 266 (табл. 1)².

Для визначення статистики помилок усі авторські оригінали було об'єднано в один масив, який поділено на порції по 29—30 сторінок (частково з урахуванням границь рукописів); таких порцій виявилось 54.

Результати дослідження. Маючи показники кількості помилок у 54 порціях текстів, було визначено середню кількість помилок у кожній з них (табл. 2).

Таблиця 1

Кількість помилок у рукописах за стилями

№ з/п	Види помилок	Художній стиль		Публіцистичний стиль		Понятійний стиль	
		абсол. к-ть	відн. к-ть, %	абсол. к-ть	відн. к-ть, %	абсол. к-ть	відн. к-ть, %
1	Інформаційні	0	0	5	0,86	108	1,18
2	Юридичні	0	0	0	0	0	0
3	Етичні й естетичні	0	0	0	0	0	0
4	Політичні та релігійні	0	0	0	0	0	0
5	Композиційно-жанрові	2	0,13	1	0,17	18	0,2
6	Рубрикаційні	0	0	0	0	1	0,01
7	Логічні	4	0,26	0	0	64	0,7
8	Лінгвістичні:	1 505	98,88	577	98,96	8 660	94,53
8.1	— орфографічні	63	4,14	16	2,74	246	2,69
8.2	— морфологічні	6	0,39	1	0,17	118	1,29
8.3	— лексичні	96	6,31	247	42,37	4 081	44,55
8.4	— синтаксичні	24	1,58	3	0,51	496	5,41
8.5	— пунктуаційні	1 245	81,8	192	32,93	1 978	21,59
8.6	— стилістичні	71	4,66	118	20,24	1 741	19,0
9	Психолінгвістичні	5	0,33	0	0	4	0,04
10	Видавничі	6	0,39	0	0	306	3,34
Усього		1 522	100	583	100	9 161	100

² Опрацювання емпіричного матеріалу виконав В. Андронік.

Середня кількість помилок у порції тексту

№ з/п	Типи помилок	Абсолютна к-ть	Відносна к-ть, %
1	Інформаційні	2,3	1,11
2	Юридичні	0,0	0,00
3	Етичні й естетичні	0,0	0,00
4	Політичні та релігійні	0,0	0,00
5	Композиційно-жанрові	0,3	0,13
6	Рубрикаційні	0,0	0,01
7	Логічні	1,2	0,59
8	Лінгвістичні:	199,9	95,37
8.1	— орфографічні	5,4	2,56
8.2	— морфологічні	2,9	1,38
8.3	— лексичні	81,9	39,10
8.4	— синтаксичні	9,7	4,62
8.5	— стилістичні	35,7	17,06
8.6	— пунктуаційні	64,2	30,66
9	Психолінгвістичні	0,1	0,03
10	Видавничі	5,8	2,76
Усього		209,6	100

Окрім того, було визначено ступінь помилковості рукописів (як відношення кількості помилок до обсягу рукописів в авторських аркушах; один авторський аркуш містить 40 000 знаків з пробілами). Відповідно, цей показник набув таких значень:

— для понятійного стилю: 9161 пом./37,54 авт. арк. = 243,3 пом./авт. арк.;

— для публіцистичного стилю: 583 пом./4,18 авт. арк. = 139,5 пом./авт. арк.;

— для художнього стилю: 1522 пом./11,83 авт. арк. = 128,7 пом./авт. арк.

Інтерпретація результатів дослідження

Кількісний аналіз помилок. Отримані дані (табл. 2) свідчать, що із середньої кількості помилок у рукописах усіх стилів найчастотнішими є лінгвістичні, які становлять понад 95%, на другому місці — видавничі (2,8%), на третьому — інформаційні (1,1%). Решта помилок становлять або менше 1%, або у рукописах їх немає загалом. Серед лінгвістичних помилок переважають пунктуаційні, лексичні та стилістичні; їхня відносна кількість — відповідно 30,7, 39,1 і 17,1%.

У рукописах художнього стилю (табл. 1) найчастотнішими є лінгвістичні помилки, які становлять понад 98%, на другому місці — видавничі (0,39%), а на третьому — психолінгвістичні (0,33%). Решта помилок у рукописах цього стилю або відсутні, або їх кількість незначна. Серед лінгвістичних помилок переважають пунктуаційні, лексичні й стилістичні; їхня відносна кількість — 81,80, 6,31 і 4,66% відповідно.

У рукописах публіцистичного стилю найчастотнішими так само є лінгвістичні помилки, які становлять понад 98%, на другому місці — інформаційні (0,86%), а на третьому — композиційно-жанрові (0,17%). Помилки інших видів у рукописах цього стилю немає. Серед лінгвістичних помилок на відміну від художнього стилю переважають лексичні, пунктуаційні та стилістичні; їхня відносна кількість — 42,37, 32,93 і 20,24% відповідно.

У рукописах понятійного, так само як і в рукописах художнього й публіцистичного стилю, найчастотнішими є лінгвістичні помилки (понад 94%), на другому місці — видавничі (3,34%), а на третьому — інформаційні (1,18%). Помилки інших видів або становлять менше 1%, або взагалі відсутні. Серед лінгвістичних помилок, як і в публіцистичному стилі, переважають лексичні, пунктуаційні та стилістичні, їхня відносна кількість — 44,55, 21,59 і 19% відповідно.

Відмінності в кількості помилок у зазначених трьох стилях відображено на рис. 2. Як видно з графіків, статис-

тика помилок у понятійному й публіцистичному стилі більше схожа між собою, ніж кожен із цих стилів поокремо схожий із художнім стилем.

Якісний аналіз помилок. Серед досліджуваних типів помилок є такі, що траплялися по одному разу — це композиційно-жанрові та рубрикаційні. Рідкість перших зумовлена тим, що вони за своєю суттю не можуть траплятися в рукописах часто: якщо автор допускає композиційно-жанрову помилку, то вона стосується всього тексту й часто призводить до потреби перероблення оригіналу.

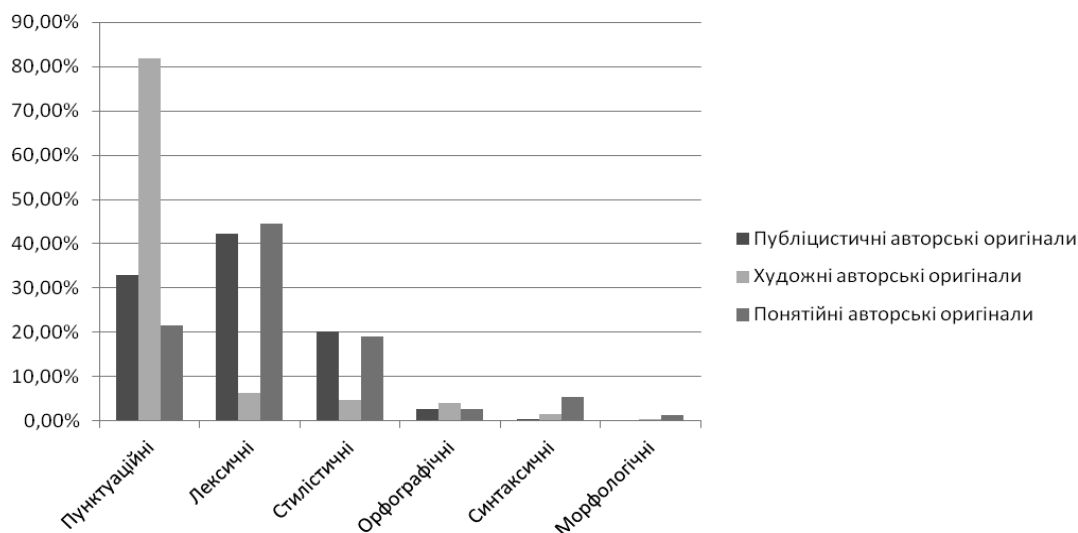
Рубрикаційні помилки в досліджуваних рукописах також мали місце лише один раз (автор під рубрикою подав інформацію, яка не відповідає назві рубрики).

Цікавим є те, що найвищий ступінь помилковості мають рукописи понятійного стилю, який майже в два рази перевищує цей показник для рукописів публіцистичного та художнього стилю (зазначена різниця, ймовірно, є статистично значущою). Різниця в ступені помилковості у рукописах художнього та публіцистичного стилів (відмінність лише в 11 пом./авт. арк.), припускаємо, є незначущою. Це, з одного боку, можна пояснити тим, що автори публіцистичних та художніх рукописів, щоденно маючи справу з мовою та правописом, досконаліше володіють словом, а з другого — редактори понятійних текстів, виходячи з вимог до цих текстів, вичитують їх прискіпливіше.

Висновки. 1. В об'єднаній вибірці з текстів трьох стилів найчастотнішими є лінгвістичні помилки, які становлять понад 95%, на другому місці — видавничі (2,38%), на третьому — інформаційні (0,88%). Решта помилок або не досягають 1%, або загалом відсутні в рукописах. Подібне ранжирування видів помилок спостерігається і в окремих стилях.

2. Серед лінгвістичних помилок переважають лексичні, пунктуаційні та стилістичні. Кількість таких помилок та їхні ранги залежать від стилю. Зокрема, кількість пунктуаційних помилок коливається в межах від 81,80 до 21,59%, лексичних — від 44,55 до 6,31%, стилістичних — від 20,24 до 4,66%.

3. Варто зауважити, що в жодному рукописі не виявлено юридичних, етичних, естетичних, політичних і релігійних помилок. Це можна пояснити малим обсягом вибірки (вона апіорі не могла містити всі типи помилок), а також браком серед масиву досліджуваних авторських оригіналів текстів відповідної тематики (юридичної, політичної, релігійної тощо), що свідчить про потребу подальших досліджень статистики помилок у виданнях конкретної тематики.

Діагр. 1. Частота лінгвістичних помилок у рукописах різних стилів (за даними табл. 1)

Список використаної літератури

- Pollock J. J. Collection and characterization of spelling errors in scientific and scholarly text / J. J. Pollock, A. Zamorra // Journal of the American Society for Information Science. — 1983. — V. 34, № 1. — P. 51—58.
- Бацевич Ф. С. Основи комунікативної девіатології / Ф. С. Бацевич. — Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2000. — 236 с.
- Бондаренко Т. Г. Типологія мовних помилок та їх усунення під час редагування журналістських матеріалів : автореф. ... канд. філол. наук / Бондаренко Тетяна Григорівна ; КНУ імені Т. Шевченка. — Київ, 2003. — 20 с.
- Брейтбург С. М. Фактические ошибки в художественной литературе и роль редактора в их устранении / С. М. Брейтбург // Книга: Исслед. и материалы. — Москва : Книга, 1976. — Сб. 14. — С. 27—50.
- Доломан С. Є. Кілька зауважень на полях сучасних газет стосовно дотримання мовних норм / С. Є. Доломан // Стиль і текст : наук. зб. / Київ : КНУ ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики, 2000. — № 12. — С. 147.
- Капелюшний А. О. Девіатологія мас-медіа. Практикум з "Редакторської майстерності" : збірник матеріалів / А. О. Капелюшний. — Львів : ПАІС, 2000. — 208 с.
- Капелюшний А. О. Редагування в засобах масової інформації : навч. посібник. — 2-ге вид., випр. і допов. — Львів : ПАІС, 2009. — 432 с.
- Капелюшний А. О. Типологія журналістських помилок / А. О. Капелюшний. — Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2000. — 68 с.
- Книговедение: энциклопедический словарь. — Москва : Советская энциклопедия, 1982. — 664 с.
- Красиков Ю. В. Теория речевых ошибок (на материале ошибок наборщика) / Ю. В. Красиков. — Москва : Наука, 1980. — 124 с.
- Куляс П. П. Словник найпоширеніших помилок у засобах масової інформації з варіантами їх виправлення : посібник / П. П. Куляс. — Київ : Університет "Україна", 2006. — 192 с.
- Куляс П. П. Теорія помилок і практика редагування / П. П. Куляс // Вища освіта України. — 2006. — № 1. — С. 80—88.
- Курило І. В. Як правильно: помилки мовлення в наукових виданнях із технічних наук : навч.-практ. довідник / І. В. Курило. — 2-ге вид., випр. — Львів : Видавництво НУ "Львівська політехніка", 2012. — 414 с.
- Партыко З. В. Статистика ошибок при корректуре и редактировании текстов / З. В. Партыко // Издательское дело: обзорная информация. — 1989. — № 3. — 56 с.
- Партыко З. В. Загальне редагування: нормативні основи : навч. посібник. — 2-ге вид., перероб. і доп. — Львів : ВФ "Афіша", 2011. — 640 с.
- Рисс О. В. Семь раз проверь... Опыт путеводаителя по опечаткам и ошибкам в тексте / О. В. Рисс. — 2-е изд., испр. — Москва : URSS, 2010. — 342 с.
- Русецька О. Б. Типологія та особливості редагування помилок у сучасних книжкових виданнях / О. Б. Русецька // Наукові записки Інституту журналістики Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка. — Київ, 2014. — Т. 55. — С. 146—150.
- Яворський А. Ю. Мовні помилки в журналістських текстах (на матеріалі одного номера газети "День") // Наук. вісн. Волин. нац. ун-ту ім. Л. Українки. Філологічні науки. Мовознавство. — 2011. — № 1. — С. 143—146. — Режим доступу: <http://esnuir.eenu.edu.ua/bitstream/123456789/85/1/Yavorski.pdf> (25.01.15). — Назва з екрана.

Проанализированы исправленные редакторами более 11 тыс. ошибок, которые допустили авторы в 54 авторских оригиналах (понятийных [научных и учебных], художественных и публицистических). Целью исследования было выявление типичных (наиболее частотных) ошибок в авторских оригиналах, их группировка по известным видам, ранжирование, а также определение величин отклонений от средних значений в различных порциях текстов. Были применены такие приемы и методы исследования: качественный анализ ошибок, классификация ошибок, количественный анализ ошибок (подсчет ошибок по видам, определение средних величин и их отклонений), сравнение (количества ошибок в оригиналах разных стилей). Полученные результаты могут быть использованы: для совершенствования учебных планов специальности "Издательское дело и редактирование"; при конструировании систем редактирования; для дальнейшего исследования статистики ошибок в авторских оригиналах; в практической деятельности редактора.

More than 11 thousand errors in 54 author's original texts (conceptual [scientific and educational], artistic and journalistic) made by authors and corrected by editors were analyzed. The aim of the study was identification of typical (most frequent) errors in author's original texts, their grouping by known species, ranking and determination of deviations of average values of these errors in various portions of texts. The following techniques and methods of research were used: qualitative analysis of errors, classification of errors, quantitative analysis of errors (counting of errors by their types, determining of averages and their deviations), comparison (of quantity of errors in author's original texts of different styles). The results may be used: to improve the curriculum for the specialty "Publishing and Editing"; in design of editing systems; in further study of errors statistics in author's original texts; in editor practice.

Надійшла до редакції 8 липня 2016 року